

[Niels Westerby.]

Jeg tror, boligministeren skulle prøve på at udarbejde et forslag, sådan at bolig-sikringsordningen også kommer til at omfatte dem, der bor på værelser. Jeg ved, at der også her er tekniske problemer, men jeg tror ikke, at de tekniske problemer på dette område er større end de tekniske problemer, man har haft med at lave den boligsikringsordning, som der er tale om her.

Spørgsmålet om en landsbyggefond, som jo er et andet af lovforslagene, har jeg tidligere under en førstebehandling givet vor principielle tilslutning, og til det skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Jeg mener, at det er rigtigt, at man har en solidaritet mellem dem, der kommer til at bo i det sociale byggeris nybyggeri, og dem, der bor i det gamle sociale byggeri, og at man herigennem netop, om jeg så må sige, muliggør, at de, der bor i det billige gamle sociale byggeri er med til at hjælpe dem, der kommer til at bo i det nye og dyrere sociale byggeri. Her synes jeg, at der er tale om en smuk solidaritet imellem de forskellige grupper inden for det sociale byggeområde, som jeg ikke kan indvende noget imod. Jeg vil snarere sige tværtimod. Jeg finder det rigtigt. Og herigennem giver jo også de, der bor i de gamle sociale lejligheder, et bidrag til at løse det sociale nybyggeris problem.

Så har jeg faktisk også været så venlig, som jeg er i stand til, og jeg har oven i købet gjort mig umage for at være venlig. Nu skal jeg også nok gøre mig umage for ikke at blive for kritisk i de følgende passager. Men jeg må sige, som jeg før har sagt, at sådan som forslagene til lov om leje og til lov om midlertidig regulering af boligforholdene er udarbejdet, kan man ikke forvente, at liberalt centrum kan medvirke til deres gennemførelse, og når jeg siger ikke medvirke, så ligger der deri, at vi må stemme imod dem.

Vi har bemærket, at der er ligesom lidt skred i det imellem de flere gamle partier med hensyn til boligforliget. Nu vel, alle har sagt, at de vil holde boligforliget, og de har også sagt til hinanden, at de troede på, at modparten ville holde boligforliget. Vi har dog bemærket os, at statsministeren ved det første møde efter folketingets åbning rejste tanken om en boligfond. Jeg

mener at vide, at da de fire gamle partier havde deres boligforhandlinger, var spørgsmålet om en boligfond inde i billedet og var bragt ind i billedet af socialdemokratiet, og at det var et led i boligforliget i januar måned, at oprettelsen af en boligfond ikke skulle med. Det var sådan set noget, socialdemokratiet gav afkald på under disse forhandlinger. Når nu socialdemokratiet kommer og statsministeren og regeringen kommer og siger, at nu vil man lave en boligfond, eventuelt sammen med socialistisk folkeparti, er det, så vidt jeg kan skønne, i nogen grad et brud på det boligforlig, som blev indgået i januar måned. Men måske boligministeren kan retlede mig på dette punkt. Jeg har også ladet mig fortælle gennem læsning i dagspressen, at der har været forhandlinger om parcelhusenes situation, og socialdemokratiet har været indstillet på at ændre satserne inden for 8 års perioden for parcelhuse og med hensyn til ejendomsskemaerne mod at få nogle indrømmelser på andre punkter fra de andre forligsdeltagere. Det er muligt, at vedkommende avis har været forkert underrettet, men hvis det — og det er i dagbladet Politiken, jeg har læst det — er rigtigt beskrevet, så er der jo også her tale om, ikke at socialdemokratiet har fraveget boligforliget, men at man har sagt, man er villig til at fravige boligforliget, hvis de andre deltagere i forliget også er villige til at gøre det, hvis man altså kan blive enig om at ændre det. Der er det, jeg vil sige, at det er jo så nemt at stå op og erklære: vi har lavet boligforliget, og vi holder altid vores aftaler, vi holder vores forlig, og jeg beder ikke socialdemokratiet eller de konservative eller det radikale venstre eller venstre om at løbe fra nogen aftale, men det, vi beder de fire gamle partier om, er at tage boligforliget op og se, om de kan lave et nyt boligforlig og blive enige om det. Det er det, vi beder om, at man ikke vil afvise. Vi beder om, at man tager en ny forhandlingsrunde for at prøve på at lave det ulykkelige boligforlig bedre.

Så kommer jeg til et punkt, som jeg tillægger meget stor betydning, nemlig spørgsmålet om nybyggeriet, om at få bygget mere. Der er der altså kommet den tanke fra regeringen om at lave en